

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 34. Adventus ad Officium redit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX.
A. C. 864. Jam vero Guntharius Coloniam redierat, ubi, Sententia Pontificis inhabita, in Cœna Domini Missam celebravit, & Sacrum Chrisma confecit. Sed Theutgaudus Trevirensis in Sacram Sedem reverentior ab omni Ministerio Episcopali abstinuit. Rex vero Lotharius nec Gunthario Sacris operanti adesse, nec cum eo communicare sustinuit, imo Archiepiscopatus Coloniensis possessione dejecit, aliis Episcopis id postulantibus, quibus autem inconsultis eundem Archiepiscopatum Hugoni, Regis Caroli agnato, Ordinatione Subdiacono, & si mores spectarentur, ne quidem bono Christiano, contulit. Unde Guntharius acerrime commotus quidquid de thesauro Ecclesiastico in illa civitate residuum fuit, auferens Romam iterum proficiscitur, quos dolos in negotio Theutbergæ & Waldradæ Lotharius ipseque nexuissent, proditurus.

§. XXXIV.

Adventius ad officium redit.

Ceteri Episcopi ex Regno Lotharii Legatos suos cum Libellis pœnitentiæ ad Papam miserunt, profitentes, quod in illo divortio a Scriptura & Regulis Canonicis deviaissent. Lotharius quoque Ratoldum Episcopum Argentoratensem misit cum epistolis, in quibus pro
 more

more suo facta excusabat & emendatio- Sæculum IX,
nem parum sincere promittebat. A. C. 864.

Duas habemus Lotharii Epistolas, *ap. Baro. an.*
quas illo tempore scriptas conjicere li- 468.
cet. In iis paratum se affirmat, Romam
ire & coram Pontifice causam dicere.
Conqueritur de depositione duorum Ar-
chiepiscoporum, sed unius obedientiam,
& alterius pervicaciam notat.

Ex illis Libellis, in quibus Episcopi *to. 8. Cone.*
ad Officium se redire professi sunt, uni- 482.
cus, nimirum Adventii Metensis ad nos
pervenit. Excusat, quod Romam pro-
ficisci non possit senili ætate, podagra,
aliisque infirmitatibus, quibus ad extre-
ma propemodum deduceretur, impedi-
tus. Declarat, nec Theutgaudum, nec
Guntharium amplius a se pro Episcopis
haberi, se credidisse bona fide, quæ in
Concilio Metensi de negotio Regis Lo-
tharii afferebantur; ceterum se se Au-
ctoritati Metropolitanorum secundum re-
gulas Canonicas subdicere, fidem au-
tem de factis ipsis penes Auctores, qui
interfuisse se dicerent, esse oportere.
*Jam vero, subjungit sermone semper ad
Papam directo, tuum est de hac causa ju-
dicare, ego enim tuæ definitioni simpli-
citer me submitto. Quod spectat ad In-
geltrudem, me inscio absoluta est, & u-
bi ad meam notitiam pervenit, adulterii
ream*

c. 4.

Sæculum IX. *veam esse, abominatus sum scelus. Nego*

A. C. 864. *simpliciter me seditionis, vel cujuscunque
conjuracionis reum esse, sed Sedi S. Petri
sincerissime addictus sum. Ceterum hunc
Legatum ideo tardius ad te misi, ut prius
meo hortatu Fratres nostri in tuam sen-
tentiam concederent, omnesque unius men-
tis essemus.*

p. 485.

In fine a Papa in Commu-
nionem suscipi rogat. Rex Carolus quo-
que, datis ad Papam literis, Adventio
patrocinatus est; quem inde etiam com-
mendat, quod sibi semper fuerit charis-
simus, Drogonis patris sui alumnus, e-
jusque in Ecclesia Metensi Successor.

p. 487.

Papa Adventii excusationem eo prom-
ptius recepit, quod eum, ut scripserat,
morti proximum crederet. Verum in
hac Nicolai Papæ Epistola verba sequen-
tia sunt notatu digna: *Illud vero quod
dicitis, Regibus & Principibus vos esse*

1. Pet. 2. 13. *subjectos, eo quod dicat Apostolus: sive
Regi tanquam præcellenti, placet. Ve-
rum tamen videte, utrum Reges isti &
Principes veraciter Reges & Principes
sint. Videte si primum se bene regunt,
deinde subditum populum. Nam qui si-
bi nequam est, cui alii bonus erit? vi-
dete si jure principantur; alioquin po-
tius tyranni credendi sunt, quam Reges
habendi; quibus magis resistere, quam
subdi debemus, ne nobis necesse sit eorum
vitiis favere. Ergo Regi quasi præcel-
lenti,*

Eccl. 14. 5.
Nicolai I.
Epistola ad
Adventium.

lenti, virtutibus scilicet & non vitiis subditi estote; sed sicut Apostolus ait, propter Deum & non contra Deum.

Sæculum IX.
A.C. 864.
1. Pet. 2. 13.

Nicolaus Papa non attendebat, Regem illum seu potius Imperatorem, cui obedire S. Petrus præcipiebat, fuisse Neronem, & Apostolum in eodem loco subjunxisse; Servos obedire oportere Dominis suis non tantum bonis, sed etiam dyscolis. Præterea hic Pontifex Episcopos constituit Judices in quæstione, an Principes legitimi sint vel Tyranni (*); non solum vero Episcopos, sed omnes Sub-

v. 13.

(*) Fleurius ex Epistola Nicolai Papæ non sensum modo, sed ipsa ferme verba caute reddidit. Tom. V. Conc. Paris. p. 325. Dicit ad hunc locum ipsius Adversarius, quod Papæ verbis maligne sensum affingat, ac si non solum Episcoporum, sed etiam populi esset, judicare, num Principes legitimi sint vel tyranni. Sed somniat. Sincera est Fleurii Reflexio, suamque opinionem ex S. Scriptura clare probat. Quamvis enim Nicolai Papæ mens omnino ita explicanda sit, sicut Adversarius vult, nempe tunc solummodo esse resistendum Principibus, quando contra manifestam Dei Legem quidquam præcipiunt, cum tamen aliqua verba sint ambigua, & ratio addita universalis, in materia usque adeo delicata, Fleurius sine mala fide hanc Reflexionem subjungere potuit.

Sæculum IX. Subditos, quia ratio, quam affert, univer-
A. C. 864. salis est.

Nic. ep. 45. Cum Franco quoque Episcopus Tun-
 grensis datis ad Summum Pontificem li-
 teris veniam peteret, quod Concilio Me-
 tensi interfuisset & consensisset, Papa ei
 absolutionem per Epistolam decima se-
 ptima Septembris, Indictione decima ter-
 tia, nempe hoc anno octingentesimo se-
 xagesimo quarta datam concessit; quod
 in Concilio Romano illis Episcopis pro-
 miserat, qui ferendæ injustæ sententiæ
 conscii & non Duces fuissent.

§. XXXV.

Rodoaldus Romæ condemnatur.

Nic. ep. 7.p. **R**odoaldus Episcopus Portuensis Romam
 290. cum Imperatore Ludovico redierat,
 tunc temporis, cum Papa in Basilica S. Pe-
 tri quasi obsessus degeret. In illo tu-
 multu Papa Concilium, in quo eum ju-
 dicaret, differendum ratus, cum sibi
 fuisset delatum, Rodoaldum rursus fugæ
 esse intentum, præsentibus compluribus
 Episcopis aliisque viris denunciatur, ei cum
 amicis & servulis Romæ tuto remanere
 licere, & ibi expectare tempus Concilii,
 in quo causam diceret; si vero urbe ex-
 cederet se incio, ipso facto depositum
 & excommunicatum fore. Quo non ob-
 stante Rodoaldus sine licentia abiit, &
 spoliata sua Ecclesia in exteras provin-
 cias